Пише: Патријарх Иринеј
понедељак, 06 јануар 2014 09:30

Српска Православна Црква својој духовној деци о Божићу 2013. године

ИРИНЕЈ

по милости Божјој

православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим Архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога – уз радосни божићни поздрав:

МИР БОЖЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Јављам вам радост велику која ће бити свему народу.

Јер вам се данас роди Спас, који је Христос Господ

(Лк 2,10-11)

Овим речима, браћо и сестре и драга децо духовна, анђео Господњи се јавља пастирима у Витлејему и саопштава им радост велику – да се роди Христос, Господ и Спаситељ. Иако обузети страхом великим због појављивања анђела Божјег међу њима, они бише озарени славом Господњом. Ову исту радост велику поводом сверадоснога празника Рођења Господа Исуса Христа нама, сабранима у светим храмовима, у нашим домовима, у болницама и другим заводима, на путевима и радним местима, анђео такође данас објављује. Знајући то, уместо страха и изненађености, радујмо се и веселимо се, заједно са свим небеским силама, и препустимо се слави Господњој! Нека нас она све испуни и потпуно обузме, као некада пастире у Витлејему Јудејском!

Својим слављењем Богомладенца Христа придружимо се хоровима анђелâ, арханђелâ и свих светих небеских сила које – тада у Витлејему, данас у нашим храмовима и непрестано на небесима – славе и величају Рођеног од Дјеве Богомладенца Христа, Који је Оваплоћена Љубав Божја, Љубав која се даје и саможртвује ради нас и нашега спасења! Рођење Оваплоћене Љубави Божје највећи је и највеличанственији богочовечански догађај. Зато је Божић празник вечне и надвременске радости.

Како је могуће да се Сâм Бог, односно Син Божји, Друго Лице Свете Тројице, оваплоти, роди, постане човек? Ово питање нас уводи у тајну над којом сви мудраци овога света остадоше неми и затечени. Ко је до тада, до тог чудесног јављања анђела у Витлејему Јудејском, чуо да се Бог оваплотио, да се родио као човек? Нико! Само је пророк у Старом Завету пророковао: „Ево, Девојка ће зачети, и родиће Сина, и наденуће му име Исус“ (Ис 7,14). Пророк само пророкује, али не даје одговор на питање зашто се Бог оваплотио, родио, очовечио. У речима анђела добили смо одговор. Он гласи: Христос Господ се родио ради нас људи и ради нашег спасења. Као што Бог из љубави, само из љубави, створи све и сва, и човека као круну свега створеног, тако исто, из исте љубави, Он се родио од Дјеве да би сву Своју творевину, а пре свега човека, обновио и препородио љубављу. Наднесен над тајну Рођења Богомладенца Христа, Свети апостол Павле говори о божанском смирењу, „самоиспражњењу“, кенози. Бог је, пише он, „понизио себе узевши обличје слуге, и изгледом се нађе као човек; унизио је себе и био послушан до смрти, и то до смрти на крсту“ (Рим 2,7-8). То је распон безграничне и недокучиве тајне љубави Божје, љубави која сострадава са палим Адамом и Евом до те мере да се најпре спушта у пећину витлејемску, а потом и до ада преисподњег. То је иста љубав Божја која је сострадавала са палим човечанством и док је оно пребивало у тами и сенци смрти. Знајући то, Свети Јован Богослов Духом Светим благовести: „Бог тако заволе свет да је Сина свога Јединороднога дао, да нико који верује у њега не

пропадне, него да свако има живот вечни“ (Јн 3,16).

Данас, када славимо Рођење Богочовека Господа Исуса Христа, пре свега опростимо једни другима и кажимо брат брату: **Мир Божији, Христос се роди**! Покажимо да можемо бити и да јесмо народ љубави Божје, народ који у свим искушењима овога века може бити веран и частан. Осим што нам доноси радост велику, Христос нам доноси и даје мир Божји, а то је Он Сâм. Зато божићно празновање и почињемо поздравом: Мир Божји, Христос се роди! Тиме изражавамо своју пламену жељу и насушну потребу да се мир Божји усели у сваког од нас, али и међу нас, децу Божју, наслеђе Његово у овоме свету, прво као Живот нашег живота, Светлост света, Истина и Пут, а потом и све остало!

У ове радосне дане празника Рођења Господа Исуса Христа, обратимо посебну пажњу на заповест коју је Бог још у рају дао првом човеку и првој жени, рекавши им: „Рађајте се и множите се, и напуните земљу, и владајте њом…“ (1. Мој 1,27-28). У овој узвишеној и светој заповести Божјој сажет је узвишени смисао и тајна човека као боголиког бића – да буде родитељ и управитељ над свим што је Бог створио и дао му на управљање.

Како је то могуће? – упитаће неко. Могуће је из разлога што је човек жива слика Божја, саздан по лику Божјем, а Бог је Творац и Творитељ, Отац и Родитељ. Заповест **рађајте се и множите се**
прва је света заповест дата роду људском. Јер, без рађања и множења нема љубави нити према Богу нити према ближњима. Бити родитељ највећи је дар човеку. Дух времена у којем живимо и „култура“ која нам се насилно намеће управо су уперени против достојанства човека као родитеља. Као зрео и достојанствен народ, народ светих предака и светле историје, снагом вере и љубави према Богу и роду, одупримо се насиљу које се врши над нашим народом! Најбољи одговор на све непримерене понуде и захтеве кваритељâ Закона Божјег и природног јесте вршење воље Божје.

Рођењем Богомладенца Христа од Пресвете Дјеве Богородице благосиља се и на најсавршенији начин се освећује материнство. Ништа не претпостављајмо овом узвишеном и светом дару! Не тражимо изговоре и оправдања за наш егоистички комодитет и немарност према своме спасењу и спасењу света! Поштујмо слободу и право свакога, али исто тако знајмо да свака злоупотреба слободе као последицу оставља грех, односно смрт. А ми нисмо створени за грех и смрт већ за врлину и вечни живот.

У ове радосне празничне дане молитвено се сећамо страдања нашег распетог и заветног Косова и Метохије, колевке наше народне душе и наших најплеменитијих осећања. Молимо се Богомладенцу Христу да буде воља Божја са нашим Косовом и Метохијом. Бранили су Косово и Метохију од Турака Османлија 1389. године браћа Југовићи и стари Југ Богдан, а ослободили су га нови Југовићи, јунаци које су родиле честите мајке Српкиње, које су себе жртвовале и посветиле рађању синова и кћери за свето српско Косово и Метохију, за крст часни и слободу златну. Наше Косово и Метохија су страшно место постојања јер на њему страдања не престају, а неправда се из дана у дан увећава. Немир и насиље владају Косовом и Метохијом. Деценијама и вековима отимају ту покрајину, историјску Стару Србију из наших недара, из нашег бића.

Али, браћо и сестре, не успевају га истргнути, јер Косово и Метохија је више од територије. То је наш завет! Призивамо мир Божји на Косово и Метохију, мир, пре свега, међу нашом браћом Србима, као и мир међу свим људима добре воље! Нашој браћи и сестрама на Косову и Метохији поручујемо: знајте да нисте сами и нисте заборављени; са вама је сав српски род, али и сав правдољубиви свет који са вама састрадава, пати и моли се. Радујте се и будите у миру, слози и љубави међусобној и са свима људима! Изнад свега будите у миру, слози и љубави са нашим светитељима и мученицима који својим подвигом прославише Господа, а Господ прослави њих Својом славом и благодећу!

Срећан и благословен Божић желимо и свој нашој браћи и сестрама у Далмацији, Хрватској, Славонији, Лици, на Кордуну и у Банији који поново доживљавају, као и пре двадесет година, прогоне и страдања због свог имена, писма и језика. Читав слободољубиви и правдољубиви свет стоји нем и запањен пред чињеницом да се брутално прогони једно писмо, у овом случају ћирилица, писмо свете браће Ћирила и Методија. Посебно смо забринути пред чињеницом да се питање ћирилице користи као параван за наставак прогона српског народа у Хрватској, за застрашивање Срба и одвраћање истих од повратка на њихова огњишта. Молимо се Богомладенцу Христу да својом божанском љубављу испуни срца и душе оних који гаје нетрпељивост, па и мржњу према свему што је српско и православно. Човек и народ без љубави – шта је? Нека место мржње љубав завлада!

Са посебном очинском и пастирском љубављу данас се молитвено сећамо наше браће и сестара прогнаних са Косова и Метохије, из Далмације и читаве Крајине, из Босне и Херцеговине, који, ево, годинама Божић дочекују обесправљени, без права на повратак и на своју имовину. Богомладенац Христос био је и Сâм прогнаник у Египту, али када дође време и помреше они који тражише живот Његов, Он се врати у Своју отаџбину, у Свој Назарет, у земљу отаца и праотаца Својих. Молимо се Богомладенцу Христу да и наше прогнанике милошћу и добротом Својом врати у земљу њихових отаца и праотаца и

тако обрише сузе са лица њихових и утеши их.

Исто тако, данас се молитвено сећамо наше браће по страдању и мучеништву у Сирији, Египту, Ираку и другим земљама широм Блиског Истока, над којима се пред очима целог света врши духовни и биолошки геноцид. То су наша браћа од којих смо, и преко којих смо, примили духовну културу и цивилизацију. Овог Божића хиљаде прогнаних људи тугују и плачу због изгубљене деце, родитеља, сродника и пријатеља. Хиљаде њих је без кровова над главом, смрзнутих у неусловним склоништима и шаторима. На десетине и стотине њихових храмова и манастира стоје опустошени, попаљени и порушени. Митрополити и монахиње, киднаповани и у сужањству, стрепе у неизвесности када ће бити ликвидирани. А све им то чине због имена Исусовог, Које они воле и исповедају. Трагична слика наше браће са Блиског Истока најбоље сведочи како је страшно и ужасно када мржња замени љубав и веру. Није страшан пад већ је страшно остајање у паду, у прелести, у заблуди, што се крунише таквом мржњом према Истинитом Богу и Његовим слугама.

Честит и благословен Божић желимо нашем утамниченом брату и саслужитељу Архиепископу охридском и Митрополиту скопском Господину Јовану и свој прогоњеној и страдалној Цркви Православној у БЈР Македонији. Њега тамошња власт држи неправедно утамниченог, а његовим верницима ускраћује слободу вере и савести из разлога што су се определили за јединство Једне, Свете, Саборне и Апостолске Цркве. Етнофилетистички раскол је највећа трагедија наше Цркве у БЈР Македонији. Расколници, нажалост, јединству Цркве претпоставише политику и етнофилетизам. Апелујемо на власти БЈР Македоније да одмах и неизоставно ослободе нашег оца, брата и саслужитеља Архиепископа охридског и Митрополита скопског Господина Јована, да Цркви Божјој, Охридској Архиепископији, обезбеде пуно право и слободу која јој по закону припада. Апелујемо и на међународну заједницу, која посматра како се крше основна људска и верска права и слободе у БЈР Македонији, да предузме мере и спречи даљу дискриминацију једне Цркве и једног народа.

Исто тако, жалимо и протестујемо због непрекидних насртаја режима који влада у Црној Гори на идентитет, статус и слободу Српске Православне Цркве, и због покушајâ уплитања у њен унутрашњи живот и канонско устројство. Јавно питамо тамошње идеологе, самозване аутокефалисте, иначе махом атеисте, зашто у духу сопствене верзије демократског и секуларног друштва немају куражи да јавно затраже и такву реорганизацију Римокатоличке Цркве да и њој седиште буде у Црној Гори, а не у Ватикану, као што то траже за Православну Цркву.

Свима вама, браћо и сестре, драга децо духовна, вама у Отаџбини и вама расејаним по читавом свету, желимо срећан и благословен Божић. Премда нас у неким случајевима раздвајају хиљаде миља, данас нас Христос Бог све сабира око Себе да Га славимо и да се као браћа и сестре, као Народ Божји, око Њега окупимо и духовно угрејемо. Данас смо ближи једни другима јер смо близу Христа Господа, јер смо сви као велика светосавска породица на духовној гозби код Богомладенца Христа, Који нам и сада као некада поручује: Будите једно као што смо Отац Мој и Ја једно!

Јединство нашег рода, јединство наше Светосавске Цркве, нема нико право да угрози и доведе у питање. Сви они који из властитих побуда и интереса, због своје гордости и сујете цепају плашт наше свете Цркве треба да знају да ће их кад-тад стићи правда Божја. Позивамо све на духовну будност и мудрост. То нам је данас најпотребније јер свуда око нас и међу нама круже они који желе да нас виде поцепане и разједињене. Црква наша Светосавска јесте и остаје трајни гарант и темељ нашег духовног, црквеног и националног јединства. Само у Цркви и кроз Цркву ми смо са Христом Господом и у Христу Господу. Онај ко је себе издвојио из Цркве одвојио је себе и од Христа Господа. Зато ми сви останимо верни Господу, нас ради Рођеноме, у јединству свете Цркве Његове!

Мир Божји – Христос се роди!

Ваистину се роди!

Дано у Патријаршији српској у Београду, о Божићу 2013. године.

Ваши молитвеници пред Богомладенцем Христом:

Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и

Патријарх српски ИРИНЕЈ

Митрополит загребачко-љубљански ЈОВАН

Митрополит црногорско-приморски АМФИЛОХИЈЕ

Митрополит дабробосански НИКОЛАЈ

Епископ шабачки ЛАВРЕНТИЈЕ

Епископ сремски ВАСИЛИЈЕ

Епископ бањалучки ЈЕФРЕМ

Епископ будимски ЛУКИЈАН

Епископ канадски ГЕОРГИЈЕ

Епископ банатски НИКАНОР

Епископ новограчаничко-средњезападноамерички ЛОНГИН

Епископ источноамерички МИТРОФАН

Епископ бачки ИРИНЕЈ

Епископ британско-скандинавски ДОСИТЕЈ

Епископ зворничко-тузлански ХРИЗОСТОМ

Епископ осечко-пољски и барањски ЛУКИЈАН

Епископ западноевропски ЛУКА

Епископ тимочки ЈУСТИН

Епископ врањски ПАХОМИЈЕ

Епископ шумадијски ЈОВАН

Епископ браничевски ИГЊАТИЈЕ

Епископ милешевски ФИЛАРЕТ

Епископ далматински ФОТИЈЕ

Епископ бихаћко-петровачки АТАНАСИЈЕ

Епископ будимљанско-никшићки ЈОАНИКИЈЕ

Епископ захумско-херцеговачки ГРИГОРИЈЕ

Епископ ваљевски МИЛУТИН

Епископ рашко-призренски ТЕОДОСИЈЕ

Епископ нишки ЈОВАН

Епископ западноамерички МАКСИМ

Епископ горњокарловачки ГЕРАСИМ

Епископ аустралијско-новозеландски ИРИНЕЈ

Епископ крушевачки ДАВИД

Епископ умировљени зворничко-тузлански ВАСИЛИЈЕ

Епископ умировљени захумско-херцеговачки АТАНАСИЈЕ

Епископ умировљени средњоевропски КОНСТАНТИН

Епископ умировљени славонски САВА

Викарни епископ јегарски ПОРФИРИЈЕ

Викарни епископ моравички АНТОНИЈЕ

Викарни епископ липљански ЈОВАН

Викарни епископ ремезијански АНДРЕЈ

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА

Архиепископ охридски и Митрополит скопски ЈОВАН

Епископ полошко-кумановски ЈОАКИМ

Епископ брегалнички МАРКО

Викарни епископ стобијски ДАВИД